

„Küll aga norib," vihastas kassipoeg, „miks ja miks. Kas see pole ükskõik, mul on jälle saba pikk."

„Noh, hea küll," vastas jänesepoeg, „lähme pealegi edasi."

Jänesepoeg viis kassipoja juurviljaaia lähedusse, kus elasid jänesed.

„Ema!" hüüdis ta vanale jänesele. „Ma leidsin metsast jänesepoja."

„Hea küll!" vastas jäneseema. „Anna talle süüa ja heitke siis magama, on juba hilja."

Jänku võttis kapsalehe ja ulatas kassipojale.

„Säh!"

„Mis — säh?" vastab kassipoeg.

„Säh — see tähendab: võta ja söö," ütleb talle jänesepoeg.

Kassipoeg võttis kapsalehe ja hakkas nutma.

TÃƒÂµrges kassipoeg, lk. 6